

32003R1335

L 187/16

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

26.7.2003

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1335/2003
z dne 25. julija 2003
o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o
carinskem zakoniku Skupnosti
(Besedilo, velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in zlasti člena 247 in 247a Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V členih 220(2)(b) in 239 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, je določeno, da se v nekaterih primerih uvoznih in izvoznih dajatev ne sme naknadno vknjižiti, ali jih iz razlogov enakosti povrniti oz. opustiti.

(2) Glede na to, da so države članice po členu 8 Sklepa Sveta 2000/597/ES, Euratom z dne 29. septembra 2000 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ⁽³⁾, prvenstveno odgovorne za zbiranje tradicionalno lastnih sredstev, torej je kot prvo naloga organov držav članic, da se odločijo, ali je treba uvozne in izvozne dajatve naknadno vknjižiti po členu 220(2)(b) Uredbe (EGS) št. 2913/92, ali jih povrniti oz. opustiti po členu 239 te uredbe.

(3) Vendar je zaradi zagotovitve enotne obravnave trgovcev in varovanja finančnih interesov Skupnosti, treba ohraniti obveznost, da se dokumentacija predloži Komisiji v odločanje takrat, kadar države članice menijo, da bi odločitev morala biti ugodna, in kadar (a) navajajo bodisi dejansko napako ali opustitev s strani Komisije, ali (b), kadar so okoliščine primera povezane s preiskavo Skupnosti, ki se izvaja v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o vzajemni pomoči med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med slednjimi in Komisijo za zagotovitev pravilne uporabe zakonodaje o carinah in kmetijskih zadevah ⁽⁴⁾, ali (c), če dajatve znašajo 500 000 EUR ali več.

(4) Dokumentacije ni treba predložiti, če je Komisija že sprejela odločitev o nekem primeru, ki je na podlagi dejstev in zakonodaje primerljiv, kajti države članice lahko svojo lastno končno odločitev utemeljijo z najnovejšo odločitvijo Komisije, ki je primerljiva na podlagi dejstev in zakonodaje.

(5) Treba je torej ustrezno spremeniti Uredbo Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽⁵⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 881/2003 ⁽⁶⁾.

(6) Odbor za carinski zakonik ni izdal mnenja v roku, ki mu ga je določil njegov predsedujoči. Zato je Komisija Svetu poslala predlog o ustreznih ukrepih. Ker Svet ni sprejel odločitve pred iztekom roka, določenega v členu 6(5) Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁷⁾, zato je naloga Komisije, da sprejme navedene ukrepe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EGS) št. 2454/93 se spremeni, kot sledi:

1. Člen 869 se spremeni, kot sledi:

(a) pododstavek (b) se zamenja z naslednjim besedilom:

„(b) v tistih primerih, za katere menijo, da so izpolnjeni pogoji po členu 220(2)(b) Zakonika, razen v primerih, ko je treba dokumentacijo predložiti Komisiji v skladu s členom 871. Kadar pa se uporablja člen 871(2), druga alineja, carinski organi ne morejo sprejeti odločitve, s katero bi se odpovedali vknjiževanju zadevnih dajatev do konca postopka, ki se je začel v skladu s členoma od 871 do 876.“;

(b) pododstavek (c) se črta;

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.⁽²⁾ UL L 311, 12.12.2000, str. 17.⁽³⁾ UL L 253, 7.10.2000, str. 42.⁽⁴⁾ UL L 82, 22.3.1997, str. 1.⁽⁵⁾ UL L 253, 11.10.1993, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 134, 29.5.2003, str. 1.⁽⁷⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(c) dodata se naslednja dva odstavka:

„Če se predloži zahtev za povrnitev ali opustitev po členu 236 Zakonika v povezavi s členom 220(2)(b) Zakonika, se smiselno uporabijo pododstavki (b) prvega odstavka tega člena in členi od 871 do 876.

Za namene uporabe zgoraj navedenih odstavkov si države članice druga drugi nudijo vzajemno pomoč, zlasti kadar gre za napako, ki so jo zagrešili carinski organi neke druge države članice, ki ni zadolžena za sprejetje odločitve.“

2. členi od 870 do 872 se zamenjajo z:

„Člen 870

1. Vsaka država članica mora Komisiji dati na voljo seznam primerov, v katerih so se uporabljale naslednje določbe:

- člen 869(a),
- člen 236 Zakonika v povezavi s členom 220(2)(b) Zakonika, kjer se po odstavku 2 ne zahteva sporočilo,
- člen 869(b), kjer se po odstavku 2 ne zahteva sporočilo.

2. Vsaka država članica mora Komisiji sporočiti seznam primerov, v katerih je vsota, ki je zadevni subjekt ni nabral iz naslova enega ali več uvoznih ali izvoznih poslov zaradi posledice ene same napake, večja od 50 000 EUR, in v katerih so se uporabljale določbe člena 236 Zakonika v povezavi s členom 220(2)(b) Zakonika ali člena 869(b), poleg tega pa mora priložiti kratek povzetek vsakega posameznega primera. To sporočilo mora poslati v prvem ali tretjem četrtletju vsakega leta za vse primere, v katerih je bilo odločeno, da se nepobrane dajatve ne vključijo v obračun za preteklo polletje.

Člen 871

1. Carinski organ mora primer posredovati Komisiji, da se uredi v skladu s postopkom, določenim v členih od 872 do 876, če meni, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 220(2)(b) Zakonika in če:

- meni, da je Komisija storila napako v smislu člena 220(2)(b) Zakonika,
- če so okoliščine primera povezane z ugotovitvami preiskave, ki jo je Skupnost opravila na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega

izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (*) ali na podlagi druge zakonodaje Skupnosti oziroma drugega sporazuma, ki ga je Skupnost sklenila z državo ali skupino držav, v katerih je predvideno, da Skupnost izvaja tovrstne preiskave, ali

- če je znesek, ki ni bil pobran od zadevnega subjekta iz naslova ene ali več uvozne ali izvozne operacije zaradi posledice ene same napake, večje od 500 000 EUR ali več.

2. Vendar se primeri, navedeni v odstavku 1 ne posredujejo takrat, kadar:

- je Komisija že sprejela odločitev v skladu s postopkom, predvidenim v členih od 872 do 876 o primeru s primerljivo podlago dejstev in zakonodajo,

- Komisija že proučuje nek primer, ki je primerljiv glede na dejstva in zakonodajo.

3. Dokumentacija, predložena Komisiji, mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za celostno obravnavo. V njej morajo biti navedene podrobne informacije o ravnanju zadevnega subjekta in zlasti o njegovih poklicnih izkušnjah, zanesljivosti in pridnosti. To oceno morajo spremljati vsi podatki, iz katerih je moč razbrati, da je subjekt ravnal v dobri veri. Dokumentacija mora prav tako vsebovati izjavo, ki jo podpiše vlagatelj za povrnitev dajatev ali opustitev, s katero potrjuje, da je dokumentacijo prebral in navede, da bodisi nima ničesar dodati, ali pa navede vse tiste podatke, za katere meni, da jih je treba vključiti.

4. Takoj, ko Komisija prejme dokumentacijo, mora o tem obvestiti zadevno državo članico.

5. Če se ugotovi, da podatki, ki jih je predložila država članica, ne zadostujejo za sprejetje odločitve o zadevnem primeru na podlagi celovitega poznavanja dejstev, lahko Komisija zahteva predložitev dodatnih informacij.

6. Če pride do ene od naslednjih situacij, mora Komisija carinskemu organu vrniti dokumentacijo. Šteje se, da se postopek, naveden v členih od 872 do 876, nikoli ni začel:

- če je iz dokumentacije razvidno, da sta carinski organ, ki je posredoval dokumentacijo in oseba, ki je podpisala izjavo, navedeno v odstavku 3, drugače opisala dejstva,

- če je dokumentacija očitno nepopolna, saj ne vsebuje ničesar, kar bi utemeljilo potrebo, da jo Komisija obravnava,

- če na podlagi odstavkov 1 in 2 dokumentacije ne bi smeli posredovati,

- če carinski dolg ni bil ugotovljen,
- če je carinski organ Komisiji posredoval nove informacije v zvezi z dokumentacijo, ki so take narave, da lahko bistveno spremenijo njeno videnje dejstev ali če je carinski organ Komisiji posredoval pravno oceno medtem, ko je preučevala dokumentacijo.

Člen 872

Komisija mora državi članici poslati kopijo dokumentacije, navedene v členu 871(3) v roku 15 dni od dne, ko je to dokumentacijo prejela.

Obravnava zadevnega primera se kakor hitro je mogoče vključi v dnevni red sestanka skupine ekspertov, predvidene v členu 873.

(*) UL L 82, 22.3.1997, str. 1.“

3. Členi od 873 do 875 se zamenjajo z naslednjim:

„Člen 873

Po posvetovanju s skupino strokovnjakov, ki jo sestavljajo predstavniki vseh držav članic, ki se sestanejo v okviru Odbora, da bi obravnavali zadevni primer, se mora Komisija odločiti, ali so obravnavane okoliščine takšne, da zadevnih dajatev ni treba vknjižiti.

To odločitev je treba sprejeti v devetih mesecih od datuma, ko je Komisija prejela dokumentacijo, navedeno v členu 871(3). Če pa dokumentacija ne vsebuje izjave ali podrobne ocene ravnanja subjekta, kot je navedeno v členu 871(3), se devet mesecev šteje šele od datuma, ko je Komisija te dokumente prejela. Komisija o tem uradno obvesti carinski organ in zadevno osebo.

Če se Komisiji zdi potrebno državo članico prositi za dodatno informacijo, da bi lahko sprejela odločitev, se devet mesecev podaljša na obdobje, ki ustreza datumu od takrat, ko je Komisija poslala zahtevo za dodatne informacije in datumom, ko je te informacije prejela. Komisija mora o podaljšanju postopka uradno obvestiti zadevno osebo.

Če Komisija sama vodi preiskavo z namenom, da bi sprejela odločitev, se devet mesečno obdobje podaljša s časom, ki je potreben za dokončanje preiskave. Takšno podaljšanje se ne sme raztegniti na več kot devet mesecev. Komisija uradno obvesti carinski organ in zadevno osebo o datumih, kdaj so se preiskave začele in kdaj so se zaključile.

Če je Komisija zadevno osebo uradno obvestila o svojih ugovorih v skladu s členom 872a, se devet-mesečno obdobje podaljša za en mesec.

Člen 874

Zadevno državo članico je treba čimprej uradno obvestiti o odločitvi, navedeni v členu 873, v vsakem primeru pa v enem mesecu od izteka obdobja, navedenega v naveden členu.

Komisija uradno obvesti države članice o odločitvah, ki jih je sprejela kot pomoč carinskim organom, da sprejmejo odločitve v situacijah, kjer gre za primerljiva vprašanja dejstev in zakonodaje.

Člen 875

Če je bilo z odločitvijo, navedeno v členu 873, ugotovljeno, da so obravnavane okoliščine takšne, da zadevnih dajatev ni treba vknjižiti, lahko Komisija opredeli pogoje, pod katerimi se lahko države članice odpovejo naknadni vknjižbi v primerih, ko gre za primerljiva vprašanja dejstev in zakonodaje.“

4. Člen 899 se zamenja z naslednjim besedilom:

„Člen 899

1. Če carinski organ, ki sprejema odločitev, ugotovi, da je vloga za povrnitev ali opustitev, ki mu je bila predložena v skladu s členom 239(2) Zakonika:

- temelji na razlogu, ki ustreza eni od okoliščin, navedenih v členih od 900 do 903, in da te okoliščine niso posledica prevare ali očitne malomarnosti zadevne osebe, mora povrniti ali odpustiti znesek zadevnih uvoznih ali izvoznih dajatev,
- temelji na razlogu, ki ustreza eni od okoliščin, navedenih v členu 904, ni dolžan povrniti ali odpustiti zneska zadevnih uvoznih ali izvoznih dajatev.

2. V drugih primerih, razen v tistih, ko je treba Komisiji predložiti dokumentacijo v skladu s členom 905, se carinski organ, ki sprejema odločitev, sam odloči, ali bo priznal povrnitev ali opustitev uvoznih ali izvoznih dajatev, če gre za posebno situacijo kot posledico okoliščin, v katerih zadevno osebo ni mogoče obdolžiti za prevaro ali očitno malomarnost.

Če se uporablja člen 905(2), druga alineja, se carinski organi lahko odločijo, da ne bodo priznali povrnitve ali opustitve zadevnih dajatev do konca postopka, ki se je začel v skladu s členi od 906 do 909.

3. Za namene člena 239(1) Zakonika in tega člena pomeni ‚zadevna oseba‘ osebo ali osebe, navedene v členu 878(1), ali njihove zastopnike in katero koli drugo osebo, ki je bila vključena v opravljanje carinskih formalnosti v zvezi z zadevnim blagom, ali je dajala navodila, potrebna za izvršitev teh formalnosti.

4. Pri uporabi odstavkov 1 in 2 si države članice nudijo vzajemno pomoč, zlasti, če gre za napako, ki so jo zagrešili carinski organi neke druge države članice, ki ni zadolžena za sprejemanje odločitve.“

5. Za členom 904 se vstavi naslednji člen:

„Člen 904a

1. Če po odstavku 2 ni potrebno sporočilo, mora dati vsaka država članica Komisiji na voljo seznam primerov, v katerih je uporabila člen 899(2).

2. Vsaka država članica Komisiji sporoči seznam primerov, v katerih je uporabila določbe člena 899(2) in je znesek povrnjen ali odpuščen za eno ali več uvoznih ali izvoznih operacij, vendar zaradi ene same posebne situacije višji kot 50 000 EUR, in hkrati predloži kratek povzetek vsakega posameznega primera. To sporočilo je treba poslati v prvem in tretjem četrtletju vsakega leta za vse primere, ko je bilo sklenjeno, da se povrne ali odpusti dajatve v preteklem polletnem obdobju.“

6. Člena 905 in 906 se zamenjata z:

„Člen 905

1. Če je vloga za povrnitev ali opustitev, ki je bila predložena po členu 239(2) Zakonika, podprta z dokazi, ki lahko pomenijo posebno situacijo kot posledico okoliščin, v katerih je zadevno osebo mogoče obdolžiti prevare ali očitne malomarnosti, mora država članica, v kateri je carinski organ, ki sprejema odločitev, primer posredovati Komisiji, da ga obravnava v skladu s postopkom, določenim v členih od 906 do 909:

— če organ meni, da je posebna situacija posledica tega, da Komisija ni izpolnila svojih obveznosti,

— če so okoliščine primera povezane z ugotovitvami preiskave Skupnosti, ki je bila opravljena v skladu z Uredbo (ES) št. 515/97, ali drugim predpisom Skupnosti ali kakršnim koli sporazumom, ki ga je Skupnost sklenila z državami ali skupinami držav, ki vsebuje določbo za opravljanje preiskav Skupnosti, ali

— če znesek, za katerega je zadevna oseba odgovorna v zvezi z eno ali več uvoznimi ali izvoznimi operacijami, vendar zaradi ene same posebne situacije, znaša 500 000 EUR ali več.

Izraz ‚zadevna oseba‘ se razlaga na enak način kot v členu 899.

2. Vendar primerov, navedenih v odstavku 1, ni treba posredovati,:

— če je Komisija že sprejela odločitev po postopku, opredeljenem v členih od 906 do 909 o primeru, ki zadeva primerljiva vprašanja dejstev in zakonodaje,

— če Komisija že obravnava primer, ki zadeva primerljiva vprašanja dejstev in zakonodaje.

3. Dokumentacija, ki se predloži Komisiji, mora vsebovati vse informacije, ki so potrebne za celovito obravnavo. V njej morajo biti navedene podrobne informacije o ravnanju zadevnega subjekta in zlasti o njegovih poklicnih izkušnjah, zanesljivosti in pridnosti. To oceno morajo spremljati vsi podatki, iz katerih je moč razbrati, da je subjekt ravnal v dobri veri. Dokumentacija mora prav tako vsebovati izjavo, ki jo podpiše vlagatelj za povrnitev dajatev ali opustitev, s katero potrjuje, da je dokumentacijo prebral in navede, da bodisi nima ničesar dodati, ali pa navede vse tiste podatke, za katere meni, da jih je treba vključiti.

4. Takoj, ko Komisija prejme dokumentacijo, mora o tem obvestiti zadevno državo članico.

5. Če se ugotovi, da podatki, ki jih je predložila država članica, ne zadostujejo za sprejetje odločitve o zadevnem primeru na podlagi celovitega poznavanja dejstev, lahko Komisija zahteva predložitev dodatnih informacij.

6. Če pride do ene od naslednjih situacij, mora Komisija carinskemu organu vrniti dokumentacijo in se šteje, da se postopek, naveden v členih od 906 do 909, nikoli ni začel:

— če je iz dokumentacije razvidno, da sta carinski organ, ki je posredoval dokumentacijo in oseba, ki je podpisala izjavo, navedeno v odstavku 3, drugače opisala dejstva,

— če je dokumentacija očitno nepopolna, saj ne vsebuje ničesar, kar bi utemeljilo potrebo, da jo Komisija obravnava,

— če na podlagi odstavkov 1 in 2 dokumentacije ne bi smeli posredovati,

- če carinski dolg ni bil ugotovljen,
- če je carinski organ Komisiji posredoval nove informacije v zvezi z dokumentacijo, ki so take narave, da lahko bistveno spremenijo njeno videnje dejstev ali če je carinski organ Komisiji posredoval pravno oceno medtem, ko je preučevala dokumentacijo.

Člen 906

Komisija mora državi članici poslati kopijo dokumentacije, navedene v členu 905(3) v roku 15 dni od dne, ko je to dokumentacijo prejela.

Obravnava zadevnega primera se kakor hitro je mogoče vključi v dnevni red sestanka skupine strokovnjakov, predvidene v členu 907.“

7. Členi od 907 do 908 se zamenjajo z:

„Člen 907

Po posvetovanju s skupino strokovnjakov, ki jo sestavljajo predstavniki vseh držav članic, ki se sestanejo v okviru Odbora, da bi obravnavali zadevni primer, se mora Komisija odločiti, ali je obravnavana situacija takšna, da utemeljuje povrnitev ali opustitev.

To odločitev je treba sprejeti v devetih mesecih od datuma, ko je Komisija prejela dokumentacijo, navedeno v členu 905(3). Če pa dokumentacija ne vsebuje izjave ali podrobne ocene ravnanja subjekta, kot je navedeno v členu 905(3), se devet mesecev šteje šele od datuma, ko je Komisija te dokumente prejela. Komisija o tem uradno obvesti carinski organ in osebo, ki prosi za povrnitev ali opustitev dajatev.

Če se Komisiji zdi potrebno državo članico prositi za dodatno informacijo, da bi lahko sprejela odločitev, se devet mesecev podaljša na obdobje, ki ustreza datumu od takrat, ko je Komisija poslala zahtevo za dodatne informacije in datumom, ko je te informacije prejela. Osebo, ki prosi za povrnitev ali opustitev dajatev, je treba uradno obvestiti o podaljšanju roka.

Ta uredba je v celoti obvezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 25. julija 2003

Če Komisija sama vodi preiskavo z namenom, da bi sprejela odločitev, se devetmesečno obdobje podaljša s časom, ki je potreben za dokončanje preiskave. Takšno podaljšanje se ne sme raztegniti na več kot devet mesecev. Carinski organ in osebo, ki prosi za povrnitev ali opustitev, je treba obvestiti o datumih, ko so se preiskave začele in ko so se zaključile.

Če je Komisija zadevno osebo uradno obvestila o svojih ugovorih v skladu s členom 906a, se devet-mesečno obdobje podaljša za en mesec.

Člen 908

1. Zadevno državo članico je treba čimprej uradno obvestiti o odločitvi, navedeni v členu 907, v vsakem primeru pa v enem mesecu od izteka obdobja, navedenega v omenjenem členu.

Komisija uradno obvesti države članice o odločitvah, ki jih je sprejela kot pomoč carinskim organom, da sprejmejo odločitve v situacijah, kjer gre za primerljiva vprašanja dejstev in zakonodaje.

2. Organ, ki sprejema odločitev, se odloči, ali bo ugodil vlogi za povrnitev ali opustitev, ki jo je prejel na podlagi odločitve Komisije, ki je bila sporočena v skladu z odstavkom 1.

3. Če se v odločitvi, navedeni v členu 907 ugotovi, da obravnavane okoliščine utemeljujejo povrnitev ali opustitev, lahko Komisija opredeli pogoje, pod katerimi lahko države članice povrnejo ali opustijo dajatve v primerih, ko gre za primerljiva vprašanja dejstev in zakonodaje.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1 se uporablja od 1. avgusta 2003 za vse tiste primere, ki Komisiji niso bili poslani v odločanje pred tem datumom.

Za Komisijo

Frederik BOLKESTEIN

Član Komisije